

der herefter opkræves, skal således dække myndighedernes faktiske omkostninger ved kontrollens gennemførelse. Afgifterne og gebyrerne må ikke være større end de tilsvarende omkostninger ved kontrollen med den enkelte virksomhed. På den anden side må de principielt heller ikke være mindre. I visse tilfælde kan der være behov for at kunne undlade at opkræve en afgift eller alene opkræve en delvist dækkende afgift. Bestemmelsen giver ministeren mulighed for at træffe sådan bestemmelse, enten konkret eller generelt ved udstedelse af regler herom.

Det vil med henblik på at opfylde målsætningen om fuld brugerbetaling være hensigtsmæssigt at beregne afgifts- og gebyrsatser, der baseres på omkostninger til lønning, overhead, kørsel m. v. pr. forbrugt tidsenhed, således som det er sket ved en række kontrolordninger, f.eks. ved kontrollen på grænsestationerne ved Fællesskabets ydre grænse, hvor satsen for tiden er fastsat til 140 kr. pr. kvarter.

For en lang række virksomheder er kontrollen og kontrolintensiteten fastlagt ved EU-direktiver. Der er i tilslutning hertil vedtaget direktiver vedrørende opkrævning af afgifter til dækning af myndighedernes kontrolomkostninger. Oprindelig omfattede ordningerne afgifter for kontrol med slagterier og visse andre kødvirksomheder, men afgiftsområdet er nu udvidet til at omfatte veterinær hygiejnekontrol i almindelighed, herunder grænsekontrol. Sigtet med disse afgifter er at sikre, at ingen af medlemslandene yder statsstøtte ved at undlade at tage sig betalt for kontrolomkostningerne. Der er derfor fastsat et forbud mod enhver form for refusion af afgifter.

Erhvervsministeren har anvendt puljemidler til at afskaffe gebyrer, der er særligt belastende for de små virksomheder. Derfor sker der i øjeblikket ikke afgiftsopkrævning på visse kontrolordninger. Der er tre kriterier, som skal være til stede, for at Erhvervsministeriet kan afskaffe et givent gebyr:

- Gebyret må ikke være adfærdsregulerende.
- Gebyret skal kunne afskaffes helt, da en delvis afskaffelse kun vil give økonomiske og ikke administrative lettelser.
- Gebyret skal udgøre et vist irritationsmoment for de mindre virksomheder.
- Gebyret må ikke være påbudt i fællesskabsretten.

Det er således hensigten at bibeholde de adfærdsregulerende gebyrer for blandt andet ekstra tilsyn.

Stk. 4 indeholder hjemmel til at fastsætte regler om betaling for kontrolordninger, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelser.

I stk. 6 er indsat en bestemmelse, hvorefter erhververen af en virksomhed, der er underkastet kontrol efter loven, hæfter for kontrolafgifter og -gebyrer, som vedrører tiden før erhvervelsen.

Til § 57

Bestemmelsen viderefører reglen i levnedsmiddellovens § 48a, stk. 3.

Bestemmelsen giver mulighed for at fritage visse detailforhandlingsvirksomheder for afgifter enten generelt for de beskrevne detailforhandlingsvirksomheder eller for den enkelte virksomhed.

Til kapitel 11.

Myndighederne

Som det fremgår af de generelle bemærkninger lægger lovforslaget op til en fundamental ændring af myndighedsstrukturen. På det decentrale plan skabes et enstrengt statsligt system, således at det politiske ansvar for al fødevarekontrol samles hos fødevareministeren og ikke opsplittes på to politiske niveauer - statsligt/primærkommunalt.

Kontrolopgaverne samles i et antal statslige fødevareregioner, som varetager alle de af lovforslaget omfattede kontrolopgaver fra jord til bord, samt kontrol- og tilsynsopgaver på det veterinære område. Regionerne vil således på lokalt plan svare til Veterinær- og Fødevaredirektoratet.

Til § 58

Stk. 1 og 2 i denne bestemmelse viderefører og præciserer bestemmelser i kødlovens § 25, mælkeproduktlovens § 20 og æglovens § 12 om henlæggelse af beføjelser til andre myndigheder og private institutioner.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, og som det fremgår af lovforslagets § 59 med dertil knyttede bemærkninger, er det hensigten, at fødevarekontrollen skal varetages af statslige fødevareregioner under Veterinær- og Fødevaredirektoratet, medens styring, koordination og regeludstedelse på området i det væsentligste agtes henlagt til Veterinær- og Fødevaredirektoratet.

Veterinær- og Fødevaredirektoratet vil endvidere få som opgave at rådgive ministeren og andre myndigheder om toksikologiske, mikrobiologiske, ernæringsmæssige, teknologiske og andre sundheds- og kvalitetsmæssige forhold vedrørende fødevarer. Denne opgave er en videreførelse af opgaver efter levnedsmiddellovens § 49. I konsekvens af denne generelle forpligtelse har direktoratet også til opgave at overvåge fødevarers indhold af stoffer, mikroorganismer m. v. og at undersøge befolkningens kostvaner med henblik på at kunne vurdere betydningen for befolkningens sundhed og ernæring, jf. lovforslagets § 70 og bemærkningerne hertil.